

IDATII

EPISCOPI

CHRONICON.

Præfatio.

Idatius servus Domini nostri Jesu Christi universis fidelibus in Domino Jesu Christo, et servientibus ei in veritate salutem.

Probatissimorum in omnibus virorum studia, quos præcipue in fide catholica et conversatione perfecta testes veritatis divini cultus docet assertio, ut ornantur decore dictorum, ita et commendantur honore meritorum, ut miram in omni opere suo obtineant firmitatem. Verum Idatius provinciæ Gallæciæ natus in Lemica civitate, mage divino munere, quam proprio merito, summi præsul creatus officii, ut extremus plagæ, ita extremus et vitæ, perexiguum informatus studio sæculari, multo minus docilis sanctæ lectionis volumine salutari; sanctorum eruditissimorum Patrum in præcedenti opere suo, pro capacitate proprii sensus aut verbi, ostensum ab his secutus exemplar. Quorum primus Eusebius Cæsariensis episcopus, qui ecclesiasticas sui numeri libris scripsit historias, ab initio Nini regnantis Assyriis, et sancti Abrahæ patriarchæ Hebræis, et reliquorum contemporales his annos regum, in vicesimum Constantini augusti quo imperabat annum, Græci sermonis chronographiæ concludit historia. Post hunc successor syngrapheus perfectus universis factorum dictorumque monumentis, Hieronymus presbyter, idem Eusebius cognomento, de Græco in Latinum scripturæ hujus interpres, a vicesimo anno supra dicti imperatoris in quartum decimum Valentis augusti annum subditam texit historiam. Esto ut in sanctis quibus deguit Hierosolymorum locis, a memorato Valentis anno in tempus quo in præsentis vita duravit, forte quamplurima de his quæ sunt insecuta subjecerit: quia haud umquam, dum valuit, a diverso styli opere cessavit. Quem quodam tempore propriæ peregrinationis in supra dictis regionibus adhuc infantulus vidisse me certus sum. Qui post aliquot annos beato ut erat mansit in

A corpore. Si tunc proprio operi quod subdidit aliqua subjunxerit, apud eos ad quos scriptorum ejus omne opus vel summa pervenit, certa et plena cognitio est. Sed quoniam in cujusdam studii sui scriptura dixisse eum constat, debacchantibus jam in Romano solo barbaris, omnia haberi permixta atque confusa, opinamur ex hujus indicio sermonis, in hoc per se annorum volumine subdito de successione temporum ab ipso nihil adjectum. Tamen quia ad nostri temporis cursum, ut superior lectio docet, descriptio defluxit annorum, cum membrana hujus historiæ curam contigisset expertis, mentem monuit imperitii, ut de cognitis, etsi in omnibus impari gressu, vel vestigiis se substerneret præcessorum. Quæ fideli suscipiens cordis intuitu, partim ex studio scriptorum, partim ex certo aliquantum relatu, partim ex cognitione quam jam lacrymabile propriæ vitæ tempus ostendit, quæ subsequuntur adjecimus. Quorum continentiam gestorum et temporum, qui legis ita discernes: Ab anno primo Theodosii augusti in annum tertium Valentiniani augusti, Placidæ reginæ filii, ex supra dicto a nobis conscripta sunt studio, vel ex scriptorum stylo, vel ex relationibus indicantium. Exin immerito allectus ad episcopatus officium, non ignarus omnium miserabilis temporis ærumnarum, et conclusi in angustiis imperii Romani metas subdidimus ruituras, et quod est luctuosius, intra extremam universi orbis Gallæciam deformem ecclesiastici ordinis statum, creationibus indiscretis honestæ libertatis interitum, et universæ propemodum in divina disciplina religionis occasum ex furentium dominantem permixta iniquarum perturbatione nationum. Hæc jam quidem inserta: sed posteris in temporibus quibus offendent, reliquimus consummanda.

CHRONICON.

Romanorum XXXIX, Theodosius per Gratianum in consortium regni assumptus, cum ipso, et Valentiniano juniore regnat annis XVII.

I. Theodosius natione Hispanus, de provincia Gallæcia, civitate Cauca, a Gratiano augustus appellatur.

Inter Romanos et Gothos multa certamina consequuntur.

II. Theodosius Constantinopolim ingreditur in PATROL. LI.

primo consulatu suo, quem cum Gratiano agebat augustinus.

Alexandriæ XXI habetur episcopus Theophilus vir eruditissimus, insignis qui a primo consulatu Theodosii augusti Laterculum per centum annos digestum de paschæ observatione conscripsit.

III. (Olymp. ccxc.) Athanaricus, rex Gothorum, apud Constantinopolim decimo quinto die ex quo a Theodosio fuerat susceptus, interit.

IV. (*Ær. Hisp. cdx.*) Gothi infida Romanis pace se tradunt.

Ambrosius in Italia Mediolani episcopus, Martinus in Galliis Turonis episcopus, et vitæ meritis et patris miraculis virtutum habentur insignes.

V. Theodosius Arcadium filium suum augustum appellans, regni facit sibi esse consortem.

VI. (*Eus. mcdc.*) Honorius nascitur filius Theodosii.

Legati Persarum ad Theodosium Constantinopolim veniunt.

VII. (*Olymp. ccxci.*) Greothingorum gens a Theodosio superatur.

Priscillianus declinans in hæresim Gnosticorum, per episcopos quos sibi in eadem pravitate collegerat, Abulæ episcopus ordinatur : qui aliquot episcoporum conciliis auditus, Italiam petit et Romam. Ubi ne ad conspectum quidem sanctorum episcoporum Damasi et Ambrosii receptus, cum his cum quibus iverat, redit ad Gallias. Inibi similiter a sancto Martino episcopo, et ab aliis episcopis hæreticus iudicatus, appellat ad Cæsarem quia in Galliis his [*Ms. hisdem*] diebus potestatem tyrannus Maximus obtinebat imperii.

VIII. Arcadii quinquennialia celebrantur.

Romanæ Ecclesiæ XXXVI habetur episcopus SIRCIVS.

IX. Priscillianus propter supra dictam hæresim ab episcopatu depulsus, et cum ipso Latronianus laicus, aliquantique sectatores ejus apud Trevirum sub tyranno Maximo cæduntur. Exin in Gallæciam Priscillianistarum hæresis invasit.

X. Maximus tyrannus occiditur per Theodosium tertio lapide ab Aquileia quinto kalendas Augustas : et eodem tempore vel ipso anno in Galliis per Arbogastem [*Ms. Arvagastem*] comitem filius Maximi nomine Victor exstinctus est.

Cynegius Theodosii præfectus habetur illustris, qui factis insignibus præditus et usque ad Ægyptum penetrans gentium simulacra subvertit.

XI. (*Olymp. ccxcii.*) Theodosius cum Honorio filio suo Romam ingressus est.

XII.

XIII.

XIV. Valentinianus junior apud Viennam scelere comitis Arbogasti [*Ms. Arvagasti*] occiditur, et Eugenius tyrannus efficitur.

XV. (*Olymp. ccxciii. Ær. Hisp. cdxix.*)

XVI. (*Eus. mcdx.*) Eugenius a Theodosio Augusto superatus occiditur.

XVII. Theodosius invaletudine hydropis apud Mediolanum defunctus est anno regni sui xvii. Et iste annus, qui Theodosii xvii ipse Arcadii et Honorii in initio regni eorum primus est : quod ideo indicatur ne olympiadem quinque annorum turbet adjectio, in hoc loco tantum propter regnantium inserta a principium.

a Principium. Cangius in præfatione ad Chronicum paschale pag. 29, § 27, legit item principium ex cod.

Romanorum XL, Arcadius et Honorius Theodosii filii defuncto patre regnant annis xxx.

I.

II. (*Olymp. ccxciv.*)

III. [*Romanæ Ecclesiæ XXXVII habetur episcopus ANASTASIUS.*]

IV.

V. In provincia Carthaginiensi in civitate Toletæ synodus episcoporum contrahitur, in qua quod gestis continetur, Symphosius et Dictinius, et alii cum his Gallæciæ provinciæ episcopi, Priscilliani sectatores hæresim ejus blasphemissimam cum assertore eodem professionis suæ subscriptione condemnant. Statuuntur quædam etiam observanda de Ecclesiæ disciplina, communicante in eodem concilio Ortigio episcopo qui Cælenis fuerat ordinatus, sed agentibus Priscillianistis pro fide catholica pulsus factionibus exsulabat.

VI. (*Olymp. ccxcv.*)

VII.

VIII. Solis facta defectio tertio idus Novembris feria secunda.

Romanæ Ecclesiæ XXXVIII [*Ms. XXXVII*] habetur episcopus INNOCENTIUS.

IX. (*Eus. mccccxx.*) Theodosius Arcadii filius nascitur.

X. (*Olymp. ccxcvi.*) Constantinopoli Joannes episcopus prædicatur insignis, qui ob fidem catholicam Eudoxiam Arcadii uxorem infestissimam patitur Arianam.

XI.

XII. Hierosolymis Joannes, Cæsarea Eulogius, Cypro Epiphanius, Alexandria Theophilus qui supra, episcopi habentur insignes.

Hieronimus presbyterio præditus, in Bethleem Judæ vicina consistens, præcipuus habetur in cunctis.

XIII. Post supra scriptos sane Arianos, qui Hierosolymis ante Joannem episcopi fuerint, Idatius qui hæc scribit, scire non potuit. Hunc vero sanctum cum sanctis Eulogio, Theophilo et Hieronymo vidit, et infantulus et pupillus.

XIV. (*Olymp. ccxcvii.*)

XV. Alani, et Wandali, et Suevi Hispanias ingressi æra cccclvii, alii quarto kalendas, alii tertio idus Octobris memorant die, tertia feria, Honorio viii et Theodosio Arcadii filio iii consulibus.

Alaricus, rex Gothorum, Romam ingressus, cum intra et extra urbem cædes agerentur, omnibus indultum est qui ad sanctorum limina confugerunt.

Placidia Theodosii filia, Honorii imperatoris soror, a Gothis in urbe capta.

Alaricus moritur, cui Ataulfus succedit in regno.

Barbari qui in Hispanias ingressi fuerant, cæde deprædantur hostili. Pestilentia suas partes non seignius operatur.

XVI. De bacchantibus per Hispanias barbaris, et sævente nihilominus pestilentia malo, opes et comms., non principium, ut est in edit.

ditam in urbibus substantiam tyrannicus exactor diripit, et miles exhaurit [*Ms.* milites] : fames diragratatur, adeo ut humanæ carnes ab humano genere vi famis fuerint devoratae : matres quoque necatis vel coctis per se natorum suorum sint pastæ corporibus. Bestiæ occisorum gladio, fame, pestilentia, cadaveribus assuetæ, quosque hominum fortiores interimunt, eorumque carnibus pastæ passim in humani generis efferantur interitum. Et ita quatuor plagis ferri, famis, pestilentiae, bestiarum, ubique in toto orbe sævientibus, prædictæ a Domino per prophetas suos annuntiationes implentur.

XVII. Subversis memorata plagarum grassatione Hispanis provinciis, barbari ad pacem ineundam, Domino miserante conversi, sorte ad inhabitandum sibi provinciarum dividunt regiones. Gallæciam Wandali occupant et Suevi, sitam in extremitate Oceani maris occidua. Alani Lusitaniam et Carthaginiensem provincias, et Wandali cognomine Silingi Bæticam sortiuntur. Hispani per civitates et castella residui a plagis, barbarorum per provincias dominantium se subjiciunt servituti.

Constantinus post triennium invasæ tyrannidis ab Honorio duce Constantio intra Gallias occiditur.

XVIII. (*Olymp.* cccxviii.) Jovinus et Sebastianus fratres intra Galliam, et in Africa Heraclianus pari tyrannidis inflantur insania.

Augustinus Hipponerogensis episcopus habetur insignis, inter cujus studia magnifica, Donatistas ab eo Dei adjutorio superatos, probata fides demonstrat auctorum.

XIX. (*Eus.* mccccxxx.) Jovinus et Sebastianus oppressi ab Honorii ducibus Narbona interfecti sunt.

Gothi Narbonam ingressi vindemiæ tempore.

Heraclianus movens exercitum de Africa adversus Honorium, Utriculo in Italia in conflictu superatus effugit in Africam, cæsis in loco supra dicto L millibus armatorum. Ipse post Carthagine in æde Memoriarum per Honorium percussoribus missis occiditur.

XX. Ataulfus apud Narbonam Placidiam duxit uxorem, in quo propheta Danielis putatur impleta, qui ait filium regis Austri sociandam regi Aquilonis, nullo tamen ejus ex ea semine subsistente.

XXI. Hierosolymis Joanne quo supra episcopo præsidente, sanctus et primus [*Ms.*, præsidente sancto et primus] post Christum Dominum martyr Stephanus revelatur.

Hieronymus, qui supra præcipuus in omnibus, elementorum quoque peritissimus Hebræorum, in lege Domini, quod scriptum est, diurna nocturna que meditatione continuus, studia operis sui reliquit innumera. Ad ultimum Pelagianorum [*Ms.*, Pelagiani] seciam cum ejusdem auctore adamantino veritatis malleo contrivit. Adversum hos et adversum alios hæreticos exstant ejus probatissima monumenta.

XXII. (*Olymp.* cccxix.) Ataulfus a patricio Constantio pulsatus, ut relicta Narbona Hispanias peteret, per quemdam Gothum apud Barcinonam [*Ms.* Barcinonam] inter familiares fabulas jugulatur. Cui suc-

cedens Wallia in regno, cum patricio Constantio pace mox facta, Alanis et Wandalis Silingis, in Lusitania et Bætica sedentibus adversatur.

Alexandrinæ Ecclesiæ post Theophilum quis præsederit, ignoravi hæc scribens.

Constantius Placidiam accepit uxorem.

(*Fredibalum, regem gentis Wandalorum, sine ullo certamine ingeniose captum ad imperatorem Honorium destinat.*)

XXIII. Wallia, rex Gothorum, Romani nominis causa intra Hispanias cædes magnas efficit barbarorum.

XXIV. Solis facta defectio die decimo quarto kal. Augusti, qui fuit quinta feria.

Romanæ Ecclesiæ **XXXIX** præsidet episcopus **Zosimus** [*Ms.*, Eulalius].

Durante episcopo quo supra, gravissimo terræmotu sancta in Hierosolymis loca quassantur et cætera, de quibus in gestis ejusdem episcopi scripta declarant.

Wandali Silingi in Bætica per Walliam regem omnes extincti.

Alani qui Wandalis et Suevis potentabantur, adeo cæsi sunt a Gothis, ut extincto Atace [Addace] rege ipsorum, pauci qui superfuerant, abolito regni nomine, Gunderici, regis Wandalorum, qui in Gallæcia resederat, se patrocínio subjugarent.

Gothi intermisso certamine quod agebant, per Constantium ad Gallias revocati, sedes in Aquitania a Tolosa usque ad Oceanum ceperunt.

Wallia eorum rege defuncto, Theodoricus succedit in regno.

XXV. Inter Gundericum Vandalarum, et Hermericum Suevorum reges certamine orto, Suevi in Nervasi [*Ms.*, Nerbasis] montibus obsidentur a Wandalis.

Valentinianus Constantii et Placidiae filius nascitur.

In Gallicana regione, in civitate Biterris, multa signa effecta terrificæ, Paulini episcopi ejusdem civitatis epistola enarrat ubique directæ.

XXVI. (*Olymp.* ccc.) Wandali Suevorum obsidione dimissa, instante Asterio Hispaniarum comite, sub vicario Maurocello, aliquantis Bracaræ in exitu suo occisis, relicta Gallæcia ad Bæticam transierunt.

[*Romanæ Ecclesiæ XL præsidet episcopus Bonifacius.*]

Honorius apud Ravennam Constantium consortem sibi facit in regno.

XXVII. Constantius, imperator Ravennæ, moritur in suo tertio consulatu.

XXVIII. Castinus magister militum cum magna manu et auxiliis Gothorum, bellum in Bætica Wandalis infert: quos cum ad inopiam vi obsidionis arctaret, adeo ut se tradere jam pararent, inconsulte publico certamine confligens, auxiliorum fraude deceptus ad Tarraconam [*Ms.*, Terraconam] victus effugit.

Bonifacius palatium deserens Africam invadit.

XXIX. (*Eus.* mccccxi.)

XXX. (*Olymp.* ccc.) Honorius actis tricennialibus A suis Ravennæ obiit.

Paulinus nobilissimus et eloquentissimus, dudum conversione ad Deum nobilior factus, vir apostolicus, Nola Campaniæ episcopus habetur insignis : cui Therasia de conjugē facta soror, testimonio vitæ beatæ æquatur et merito. Exstant operis ipsius egregii studia prædicanda.

Romanorum XLI, THEODOSIUS Arcadii filius, ante aliquot annos regnans in partibus Orientis defuncto patre, post obitum Honorii patrui, monarchiam tenet imperii, cum esset annorum viginti sex.

Joannes arripit tyrannidem.

I. Theodosius Valentinianum, amitæ suæ Placidie filium, Constantinopoli Cæsarem facit, et contra Joannem mittit: sub quo a ducibus qui cum eo per Theodosium missi fuerant, apud Ravennam primo anno invasæ tyrannidis occiditur, et Felix patricius ordinatur ex magistro militum [*Ms.*, et magister militum].

Valentinianus qui erat Cæsar, Romæ Augustus appellatur.

Wandali Balearicas insulas deprædantur: deinde Carthagine Spartaria, et Hispali eversa et Hispaniis deprædatis, Mauritaniam invadunt.

II. Romanæ Ecclesiæ XLI [*Ms.* XL] præsidet episcopus COELESTINUS.

III.

IV. (*Olymp.* cccii.) Gundericus, rex Wandalorum, capta Hispali, cum impie elatus manus in ecclesiam civitatis ipsius extendisset, mox Dei judicio dæmone correptus interiit. Cui Gaisericus frater succedit in regno. Qui ut aliquorum relatio habet, effectus apostata de fide catholica in Arianam dictus est transisse perfidiam.

V. Gaisericus, rex de Bæticæ provinciæ littore, cum Wandalis omnibus, eorumque familiis, mense Maio ad Mauritaniam, et Africam relictis transit Hispaniis. Qui prius quam pertransiret, admonitus Hermigarium Sævum vicinas in transitu suo provincias deprædari, recursu cum aliquantis suis facto, prædantem in Lusitania consequitur. Qui haud procul de Emerita, quam cum sanctæ martyris Eulaliæ injuria spreverat multis per Gaisericum cæsis, ex his quos secum habebat, arrepto, ut putavit, Euro velocius fugæ subsidio, in flumine Ana divino brachio præcipitatus interiit. Quo ita extincto, mox quo cœperat Gaisericus enavigavit.

IV. Suevi sub Hermerico rege medias partes Gallæciæ deprædantes, per plebem quæ castella tutiora retinebat, acta suorum partim cæde, partim captivitate, pacem quam ruperant, familiarum quæ tenebantur, redhibitione restaurant.

Per Aetium comitem haud procul de Arelate quædam Gothorum manus exstinguitur, Anaolfo optimato eorum capto. Juthungi per eum similiter debellantur et Nori.

Felix qui dicebatur Patricius Ravennæ tumultu occiditur militari.

VII. Aetius, dux utriusque militiæ, Noros edomat rebellantes. Rursum Suevi inibat cum Gallæcis pacem libata sibi occasione conturbant. Ob quorum deprædationem Idatius episcopus ad Aetium duces qui expeditionem agebat in Galliis, suscipit legationem. Vetto, qui de Gothis dolose ad Gallæciam venerat, sine aliquo effectu redit ad Gothos.

VIII. (*Olymp.* ccciii.) Superatis per Aetium in certamine Francis et in pace susceptis, Censorius comes legatus mittitur ad Suevos, supra dicto secum Idatio redeunte.

Bonifacius in æmulationem Aetii de Africa per Placidiam evocatus in Italiam ad palatium redit. Qui depulso Aetio in locum ejus succedens, paucis post mensibus, inito adversum Aetium conflictu, de vulnere quo fuerat percussus interiit. Cui Sebastianus gener substitutus per Aetium de palatio superatus expellitur.

IX. (*Eus.* mcccc.) Regresso Censorio ad palatium, Hermericus pacem cum Gallæcis quos prædabatur assidue, sub interventu episcopali datis sibi reformatur obsidibus.

Symphosius episcopus per eum ad comitatum legatus missus, rebus in cassum frustratur arreptis.

In conventu Lucensi contra voluntatem Agrestii, Lucensis episcopi, Pastor et Syagrius episcopi ordinantur.

Aetius, dux utriusque militiæ, Patricius appellatur.

X. Sebastianus exsul et profugus effectus, navigat ad palatium Orientis.

C Romanæ Ecclesiæ XLII [*Ms.* XLI] habetur episcopus XYSTUS.

XI. Hierosolymis Juvenalem episcopum præsidere, Germani presbyteri Arabiciæ regionis exinde ad Gallæciam venientis, et aliorum Græcorum relatione comperimus, adjicientibus Constantinopolim eum cum aliis, et Palæstinæ provinciæ et Orientis episcopis evocatum, sub præsentia Theodosii augusti, contracto episcoporum interfuisse concilio ad destruendam Hebionitarum hæresim, quam Nestorius [*Ms.*, Atticus] ejusdem urbis episcopus pravo stultissimæ sectæ resuscitabat ingenio.

Quo vero tempore sancti Joannes, Hieronymus et alii quos supra diximus, obierint, vel quis Joanni ante Juvenalem successerit, sicut et fecisse cognitum est in brevi seniore quemdam, referentum sermo non edidit.

XII. (*Olymp.* ccciv.) Narbona obsideri cœpta per Gothos.

Burgundiones qui rebellaverant, a Romanis duce Aetio debellantur.

Uno eodemque tempore Alexandria Cyrillum episcopum præsidere, et Constantinopoli Nestorium hæreticum Hebionæum, Cyrilli ipsius ad eundem epistola, et hæresim destruentis et regulam fidei exponentis ostendit. Hæc cum aliis habentur allata.

XIII. Narbona obsidione liberatur Aetio duce et magistro militum. Burgundionum cæsa viginti milia.

Rursus Censorius et Fretimundes legati mittuntur A ad Suevos.

XIV. Gothorum cæsa octo millia sub Aetio duce.

Suevi cum parte plebis Gallæciæ cui adversabantur, pacis jura confirmant.

Hermericus rex morbo oppressus Rechilam filium suum substituit in regnum : qui Andevotum cum sua quam habebat manu ad Singillionem Bæticæ fluvium aperto Marte prostravit, magnis ejus auri et argenti opibus occupatis.

XV. Carthagine fraude decepta die decimo quarto kalen. Novembris omnem Africam rex Gaisericus invadit.

Bello Gothico sub Theodorico rege apud Tolosam, Litorius Romanus dux inconsultus cum auxiliari Hunorum manu irruens, cæsis his, ipse vulneratus capitur, et post dies paucos occiditur.

Inter Romanos et Gothos pax efficitur.

Gaisericus elatus impie, episcopum clerumque Carthaginis depellit ex ea, et juxta prophetiam Danielis, demutatis ministeriis sanctorum, ecclesias catholicas tradit [Ms., tradidit] Arianis.

Rechila, rex Suevorum, Emeritam ingreditur.

XVI. (*Olymp. cccv.*) Gaisericus, Siciliam deprædatus, Panormum diu obsedit : qui damnata catholicis episcopis Maximini, apud Siciliam Arianorum ducis, adversum catholicos præcipitatur instinctu, ut eos quoquo pacto in impietatem cogeret Arianam : nonnullis declinantibus, aliquanti durantes in catholica fide consummavere martyrium.

Censorius comes qui legatus missus fuerat ad Suevos, residens Mirtyli [Martyli], obsessus a Rechila in pace se tradidit.

XVII. Rex Suevorum, diuturno per annos septem morbo afflictus, moritur Hermericus.

Rex Rechila Hispali obtenta, Bæticam et Carthaginensem provincias in suam redigit potestatem.

[*Romanæ Ecclesiæ XLIII præsidet episcopus LEO.*]

Sabino episcopo de Hispali factione depulso, in locum ejus Epiphanius ordinatur fraude, non jure.

Asturius, dux utriusque militiæ, ad Hispanias missus, Tarraconensium cædit multitudinem Bacaudarum.

XVIII. Cometæ sidus apparere incipit mense Decembri ; quod per menses aliquot visum, subsequentis in pestilentia plagæ quæ fere in toto orbe diffusa est, præmisit ostentum.

Constantinopolitanæ ecclesiæ depulso Nestorio præsidet episcopus Flavianus.

XIX. (*Evs. mccccxx.*) Asturio magistro utriusque militiæ, gener ipsius successor ipsi mittitur; Merobaudis, natu nobilis et eloquentiæ merito, vel maxime in poematis studio veteribus comparandus, testimonio etiam provehitur statuarum. Brevi tempore potestatis suæ Aracellianorum frangit insolentiam Bacaudarum. Mox nonnullorum invidia perurgentem, ad urbem Romam sacra præceptione revocatur.

XX. (*Olymp. cccvi.*) Sebastianus illic quo confugerat, depreheus sibi adversa moliri, e Constanti-

nopoli fugit admonitus, et ad Theodorem regem Gothorum veniens, conquestam sibi, qua potuit, Barcinonam hostis factus ingreditur.

XXI. In Asturicensi urbe Gallæciæ, quidam ante aliquot annos latentes Manichæi gestis episcopalibus deteguntur ; quæ ab Idatio et Turibio episcopis qui eos audierant ; ad Antoninum Emeritensem episcopum directa sunt.

Wandalis navibus Turonio in littore Gallæciæ repente advecti, familias capiunt plurimorum.

Sebastianus de Barcilone fugatus migrat ad Wandalos.

Per episcopum Romæ tunc præsentem gesta de Manichæis per provincias diriguntur.

XXII. Vitus magister utriusque militiæ factus, ad Hispanias missus, non exiguæ manus fultus auxilio, cum Carthaginenses vexaret et Bæticos, succedentibus cum rege suo illic Suevis, superatis etiam in congressione qui ei ad deprædandum in adiutorium venerant, Gothis, territus miserabili timore diffugit. Suevi exin illas provincias magna deprædatione subvertunt.

XXIII. Romanæ Ecclesiæ XLIII [Ms. XLII] præsidet episcopus Leo : hujus scripta per episcopi Turibii diaconem Pervincum contra Priscillianistas ad Hispanienses episcopos deferuntur. Inter quæ ad episcopum Turibium de observatione catholici fidei et de hæresum blasphemis disputatio plena dirigitur, quæ ab aliquibus Gallæciis subdolo probatur arbitrio.

C Solis facta defectio die nono kal. Januariæ, qui fuit tertia feria.

XXIV. (*Olymp. cccvii.*) Rechila, rex Suevorum, Emeritæ gentilis moritur mense Augusto : cui mox filius suus catholicus Recharius succedit in regnum, nonnullis quidem sibi de gente sua æmulis, sed latenter : obtento tamen regno, sine mora ultiores regiones invadit ad prædam.

Pascentium quemdam urbis Romæ qui de Asturica diffugerat, Manichæum Antoninus episcopus Emeritæ comprehendit, auditumque etiam de provincia Lusitania facit expelli.

Per Agiulfum Hispali Censorius jugulatur.

XXV. Recharius accepta in conjugium Theodoris regis filia, auspicius initium regni, Vasconias deprædatur mense Februario.

D Basilus ob testimonium egregii ausus sui congregatis Bacaudis in ecclesia Tyriassone fœderatos occidit : ubi et Leo ejusdem ecclesiæ episcopus, ab eisdem qui cum Basilio aderant, in eo loco obiit vulneratus.

Recharius mense Julio ad Theodorem socerum profectus, Cæsaraugustanam regionem cum Basilio in reditu deprædatur. Irrupta per dolum Ilerdensi urbe, acta est non parva captivitas.

XXVI. Asturius vir illustris ad honorem provehitur consulatus.

Sebastianus exsul factus ad perniciosam sibi, sicut post exitus docuit, Gaiserici confugit potestatem :

pervo post tempore quam venerat per eum jubetur occidi.

De Gallis epistolæ deferuntur Flaviani episcopi ad Leonem episcopum missæ, cum scriptis Cyrilli episcopi Alexandrini ad Nestorium Constantinopolitanum de Eutychete Hebionita hæretico, et Leonis episcopi ad eundem responsa, quæ cum aliorum episcoporum et gestis et scriptis per ecclesias diriguntur.

XXVII. Theodosius imperator moritur Constanti-nopoli anno ætatis suæ quadragesimo octavo.

Post quem **XLIII** statim apud Constantinopolim **MARCIANUS** a militibus et ab exercitu, instante sorore Theodosii Pulcheria regina, efficitur imperator. Qua sibi in conjugium assumpta, regnat in partibus Orientis.

XXVIII. (*Olymp.* cccvii.) Valentiniani imperatoris mater Placidia moritur apud Romam.

In Gallæcia terræmotus assidui, signa in cælo plurima ostenduntur. Nam pridie nonas Aprilis tertie feria, post solis occasum, ab Aquilonis plaga cælum rubens sicut ignis aut sanguis efficitur, intermixtis per igneum ruborem lineis clarioribus in speciem hastarum rutilantium deformatis : a die clauso usque in horam noctis fere tertiam signi durat ostensio, quæ mox ingenti exitu perdocetur.

Gens Hunnorum pace rupta deprædatur provincias Galliarum : plurimæ civitates effractæ, in campis Catalaunicis, haud longe de civitate quam effregerant, Mertis, Aetio duci et regi Theodori, quibus erat in pace societas, aperto Marte confligens, divino cæsa superatur auxilio : bellum nox intempesta dirimit. Rex illic Theodores prostratus occubuit : ccc ferme millia hominum in eo certamine cecidisse memorantur.

Multa anno signa procedunt. Quinto kal. Octobris a parte Orientis luna fuscatur. In diebus sequentis paschæ visa quædam in cælo regionibus Galliarum, epistola de his Eufronii Augustodunensis episcopi ad Agrippinum comitem facta evidenter ostendit. Stella cometes a decimo quarto kal. Julias apparere incipit, quæ iii kal. diluculo ab Oriente visa, post occasum solis ab occidua parte mox cernitur. Kalendis Augusti a parte occidentis apparet.

Occiso Theodore Thorismo filius ejus succedit in regno.

Hunni cum rege suo Attila, relictis Gallis post certamen, Italiam petunt.

XXIX. (*Eus.* mccccclxi.) Secundo regni anno principis Marciani, Hunni qui Italiam prædabantur, aliquantis etiam civitatibus irruptis, divinitus partim fame, partim morbo quodam plagis cælestibus feriuntur : missis etiam per Marcianum principem Aetio duce cæduntur auxiliis ; pariterque in sedibus suis et cælestibus plagis, et per Marciani subiguntur exercitum : et ita subacti, pace facta cum Romanis proprias universi repetunt sedes, ad quas rex eorum Attila mox reversus interiit.

Ad Suevos Mansuetus comes Hispaniarum, et

A Fronto similiter comes, legati pro pace mittuntur et obtinent conditiones injunctas.

Thorismo, rex Gothorum, spirans hostilia a Theodorico et Frederico fratribus jugulatur : cui Theodericus succedit in regno.

XXX. Tertio regni anno principis Marciani regina moritur Pulcheria mense Julio.

Per Fredericum Theodorici regis fratrem Baudæ Tarraconenses cæduntur ex auctoritate Romana.

In Gallæcia terræmotus, et in sole signum in ortu, quasi altero secum concertante monstratur.

Aetius dux et patricius fraudulenter singularis æcitus intra palatium manu ipsius Valentiniani imperatoris occiditur. Et cum ipso per spatium ejus **B** aliqui singulariter intronissi jugulantur honorati.

His gestis legatos Valentinianus mittit ad gentes, ex quibus ad Suevos venit Justinianus.

XXXI. Quarto regni anno principis Marciani per duos barbaros Aetii familiares Valentinianus Romæ imperator occiditur in campo, exercitu circumstante, anno ætatis suæ xxxvi, et regni xxxi. Post quem mox Maximus ex consulibus **XLII** Romæ Augustus appellatur : qui cum imperator factus relictam Valentiniani sibi duxisset uxorem, et filio suo ex priore conjugate Palladio quem Cæsarem fecerat, Valentiniani filiam in conjugium tradidisset, magnorum motuum quos verebatur, perturbatione distortus, et quia in occisorum per Valentinianum, et in ipsius interitum Valentiniani, ambitu regni consilia scelestâ patrata contulerat, cum imperium deserere vellet et Romam, vix quatuor regni sui mensibus expletis, in ipsa urbe tumultu populi et seditione occiditur militari.

Ipo anno in Gallis Avitus Gallus civis ab exercitu Gallicano et ab honoratis, primum Tolosæ, dehinc apud Arelatum Augustus appellatus, Romam pergit et suscipitur.

Usque ad Valentinianum Theodosii generatio tenuit principatum.

Romanorum **XLIII**, **MARCIANUS** quarto jam regni sui anno obtinet monarchiam.

I. (*Olymp.* cccix.) Per Avitum, qui a Romanis et evocatus et susceptus fuerat imperator, legati ad Marcianum pro unanimitate mittuntur imperii.

D Gaisericus sollicitatus a relictâ Valentiniani, ut malum fama dispergit, prius quam Avitus augustus fieret, Romam ingreditur, direptisque opibus Romanorum Carthaginem redit, relictam Valentiniani et filias duas, et Aetii filium Gaudentium nomine, secum ducens.

Suevi Carthaginienses regiones quas Romanis reddiderant, deprædantur.

Marcianus et Avitus concordēs principatu Romani utuntur imperii.

Per augustum Avitum Fronto comes legatus mittitur ad Suevos. Similiter et a rege Gothorum Theodorico ; quia fidus Romano esset imperio, legati ad eosdem mittuntur, ut tam secum quam cum Romam

Imperio, quia uno essent pacis fœdere copulati, jurati fœderis promissa servarent. Remissis legatis utriusque partis atque omni juris ratione violata, Suevi Tarraconensem provinciam quæ Romano imperio deserviebat, invadunt.

De Erulorum gente septem navibus in Lucensi litore aliquanti advecti, viri ferme cccc expediti, superventu multitudinis congregatæ duobus tantum ex suo numero effugantur occisis, qui ad sedes proprias redeuntes, Cantabriorum et Vardulliarum loca maritima crudelissime deprædati sunt.

Legati Gothorum rursus veniunt ad Suevos: post quorum adventum rex Suevorum Recharius cum magna suorum multitudine regiones provinciæ Tarraconensis invadit, acta illic deprædatione, et grandi ad Gallæciam captivitate deducta.

Mox Hispanias rex Gothorum Theudoricus cum ingenti exercitu suo, et cum voluntate et ordinatione Aviti imperatoris ingreditur. Cui cum multitudine Suevorum rex Recharius occurrens duodecimo de Asturicensi urbe milliario, ad fluvium nomine Urbicum, tertio nonas Octobris die, sexta feria inito mox certamine superatur: cæsis suorum agminibus, aliquantis captis, plurimisque fugatis, ipse ad extremas sedes Gallæciæ plagatus vix evadit ac profugus.

Theudorico rege cum exercitu ad Bracaram extremam civitatem Gallæciæ pertendente, quinto kal. Novemb. die dominico, etsi incruenta, fit tamen satis mœsta et lacrymabilis ejusdem direptio civitatis. Romanorum magna agitur captivitas captivorum, sanctorum basilicæ effractæ, altaria sublata atque confracta, virgines Dei exin quidem adductæ, sed integritate servata, clerus usque ad nuditatem pudoris exutus, promiscui sexus cum parvulis, de locis refugii sanctis populus omnis abstractus, jumentorum, pecorum, camelorumque horrore locus sacer impletus, scripta super Jerusalem ex parte cœlestis iræ revocavit exempla.

II. Recharius ad locum qui Portucale appellatur, profugus regi Theudorico captivus adducitur: quo in custodiam redacto, cæteris qui de prioro certamine superfuertant, tradentibus se Suevis, aliquantis nihilominus interfectis, regnum destructum et finitum est Suevorum.

Hisdem diebus Rechimeris comitis circumventionem, magna multitudo Wandalorum, quæ se de Carthagine cum LX navibus ad Gallias vel ad Italiam moverat, regi Theudorico nuntiatur occisa per Avitum.

Hesychius tribunus legatus ad Theudoricum cum sacris muneribus missus ad Gallæciam venit, nuntians ei id quod supra, in Corsica cæsam multitudinem Wandalorum, et Avitum de Italia ad Gallias Arelate successisse. Orientalium naves Hispalim venientes per Marciani exercitum cæsas nuntiat.

Occiso Rechario mense Decembri, rex Theudoricus de Gallæcia ad Lusitaniam succedit.

In conventus parte Bracarensis latrocinantium deprædatio perpetratur.

Aiulfus deserens Gothos in Gallæcia residet.

Suevi qui remanserant in extrema parte Gallæciæ, Massiliæ filium nomine Maldram sibi regem constituunt.

Theudoricus Emeritam deprædari volens, beatæ Eulaliæ martyris terretur ostentis.

III. Avitus tertio anno postea quam a Gallis et a Gothis factus fuerat imperator, caret imperio, Gothorum promisso destitutus auxilio, caret et vita.

In Orientis partibus septimo anno imperii sui moritur Marcianus.

Romanorum XLIV, MAJORIANUS in Italia, et Constantinopoli LEO augusti appellantur.

I. Theudoricus adversis sibi nuntiis territus, mox post dies paschæ, quod fuit quinto kal. Aprilis, de Emerita egreditur, et Gallias repetens partem ex ea quam habebat multitudine variæ nationis, cum ducibus suis ad campos Gallæciæ dirigit: qui dolis et perjuriis instructi, sicut eis fuerat imperatum, Asturicam quam jam prædones ipsius sub specie Romanæ ordinationis intraverant, mentientes ad Suevos qui remanserant, jussam sibi expeditionem, ingrediuntur pace fucata solitæ arte perfidiæ. Nec mora promiscui generis reperta illic cæditur multitudo, sanctæ effringuntur ecclesiæ, altaribus direptis et demolitis, sacer omnibus ornatus et usus aufertur. Duo illic episcopi inventi cum omni clero abducuntur in captivitatem: invalidior promiscui sexus agitur miseranda captivitas; residuis et vacuis civitatis domibus datis incendio, camporum loca vastantur. C. Palentina civitas simili quo Asturica, per Gothos perit exitio. Unum Coviacense castrum tricesimo de Asturica milliario a Gothis diutino certamine fatigatum, auxilio Dei, hostibus et obsistit et prævalet: quam plurimis ex eorum manu interfectis, reliqui revertuntur ad Gallias.

Aiulfus dum regnum Suevorum spirat, Portucale moritur mense Junio.

Suevi in partes divisi pacem ambiunt Gallæciarum: e quibus pars Frantanem, pars Meldram regem appellat. Solito more perfidiæ Lusitaniam deprædatur pars Suevorum Maldram sequens: acta illic Romanorum cæde, prædisque contractis, civitas Utyxippona sub specie pacis intratur.

Frantanes moritur per Pascha et Pentecosten. Jubente Maldra Suevi in solitam perfidiam versi, regionem Gallæciæ adhærentem flumini Durio deprædantur. Quinto idus Junias die, quarta feria, ab hora quarta in horam sextam, ad speciem lunæ quintæ vel sextæ, sol de lumine orbis sui minoratus apparuit.

II. (*Olymp. cccx.*) Gothicus exercitus duce suo Cyrila a Theudorico rege ad Hispanias missus mense Julio succedit ad Beticam. Legati Gothorum et Wandalorum pariter ad Suevos veniunt, et revertuntur.

III. Theudoricus cum duce suo Sunierico exercitus sui aliquantam ad Beticam dirigit manum: Cyrila revocatur ad Gallias. Suevi nihilominus Lusitaniam

partes cum Maldra, alii cum Rechimundo Gallæciam A deprædantur.

Eruli maritima conventus Lucensis loca nonnulla crudelissime invadunt ad Bæticam pertendentes.

Maldras germanum suum fratrem interficit, et Portucale castrum idem hostis invadit.

Inter Suevos et Gallæcos interfectis aliquantis honestis natu, malum hostile miscetur.

Legati a Nepotiano magistro militiæ, et a Sunierico comite missi veniunt ad Gallæcios, nuntiantes Majorianum augustum et Theudoricum regem firmissima inter se pacis jura sanxisse, Gothis in quodam certamine superatis.

IV. (*Eus. mcccclxxx.*) Maldras in fine mensis Februarii jugulatus merito perit interitu.

Per Suevos Luco habitantes, in diebus paschæ, B Romani aliquanti cum rectore suo honesto natu repentino securi de reverentia dierum occiduntur in cursu.

Mense Maio Majorianus Hispanias ingreditur imperator : quo Carthaginiensem provinciam pertendente, aliquantas naves quas sibi ad transitum adversum Wandalos præparabat, de littore Carthaginiensi commoniti Wandali per proditores abripiunt. Majorianus ita sua ordinatione frustratus ad Italiam revertitur.

Pars Gothici exercitus a Sunierico et Nepotiano comitibus ad Gallæciam directa, Suevos apud Lucum deprædantur : quæ Dictinio [*Ms. Suevos apud Lucum deprædatur habitantes, quæ Dictinio*], Spionione et Ascanio delatoribus, spargentibusque ad C terrorem propriæ venena perfidiæ, indicata recurrit ad suos : ac mox iisdem delatoribus quibus supra, Frumarium cum manu Suevorum quam habebat impulsus, capio Idathio episcopo septimo kalend. Augusti in Aquæflaviensi ecclesia, eundem conventum grandi evertit excidio.

Rechimundus vicina sibi pariter Auregensium loca, et Lucensis conventus maritima populatur.

Inter Frumarium et Rechimundum oritur de regni potestate dissensio.

Gallæcorum et Suevorum pacis quædam umbra conscribitur.

A Theudorico legati ad Suevos veniunt et recurrunt.

Suniericus Scallabim cui adversabatur, obtinet D civitatem.

Idathius qui supra, tribus mensibus captivitatis impletis, mense Novembri, miserantis Dei gratia, contra votum et ordinationem supra dictorum delatorum redit ad Flavias.

De rege Theudorico legati gentis perfidæ revertuntur.

Gaisericus rex a Majoriano imperatore per legatos postulat pacem.

V. Majorianum de Galliis Romam redeuntem, et Romano imperio vel nomini res necessarias ordinantem, Rechimur livore percitus et invidorum consilio fultus, fraude interficit circumventum.

Romanorum XLV, SVEVUS a senatu Romæ augustus appellatur anno imperii Leonis quinto.

VI. I. (*Olymp. cccxi.*) Suniericus redit ad Gallias. Nepotianus Theudorico ordinante Arborium accipit successorem.

In provincia Gallæcia prodigiorum videntur signa diversa. Æra D, VI nonas Martias pullorum cantu, ab occasu solis luna in sanguinem plena convertitur. Idem dies sexta feria fuit.

Antiochia major Isauriæ [*Fortè, majoris Syriæ*] inobediens monitis salutaribus, terra debiscente demergitur, tantum ipsius civitatis aliquantis qui eum obaudientes timori Domini sunt secuti, de interitu liberatis, turrium etiam solis cacuminibus exstantibus super terram.

Gaisericus Valentiniani relictam Constantinopolim remittit. Filix ipsius, una Gentoni Gaiserici filio, alia Olybrio senatori urbis Romæ jure matrimonii copulantur.

Agrippinus Gallus et comes et civis, Ægidio comiti viro insigni inimicus, ut Gothorum mereretur auxilia, Narbonam tradidit Theudorico.

Adversus Ægidium comitem utriusque militiæ, virum, ut fama commendat, Deo bonis operibus complacentem, in Armoricana provincia Fretiricus frater Theudericus regis insurgens, cum his cum quibus fuerat, superatus occiditur.

Cum Palegorio viro nobili Gallæciæ, qui ad supra dictum fuerat regem Cyrila legatus, ad Gallæciam veniens, euntes ad eundem regem legatos obvii Rechimundi : qui regressi in celeri, revertentem C Cyrilam in Lucensi urbe suscipiunt. Post cujus mox egressum de Gallæcia, Suevi promissionum suarum ut semper fallaces et perfidi, diversa loca infelicis Gallæciæ solito deprædantur.

Per Theudoricum ad Suevos Remismundus et Cyrila cum aliquantis Gothis qui prius venerant, remittuntur. Cyrila in Gallæcia remanente, Remismundo mox recurrente ad regem, inter Gallæcos et Suevos indisciplina perturbatio dominatur.

Romanæ Ecclesiæ XLIV [*Ms. XLIII*] præsidet episcopus HILARUS.

VII. II. Nepotianus recedit e corpore.

Frumario mortuo, Rechimundus omnibus Suevis in suam ditionem regali jure revocatis, pacem reformat elapsam.

Mense Maio supra dicti viri Ægidii legati per Oceanum ad Vandalos transeunt, qui eodem cursu Septembri mense revertuntur ad suos.

Decimo tertio kalend. Augusti die, secunda feria, in speciem lunæ quintæ sol de lumine suo ab hora tertia in horam sextam cernitur minoratus.

Legatos Remismundus mittit ad Theudoricum; qui similiter suos ad Remismundum remittit, cum armorum adjectione vel munerum, directa et conjuge quam haberet.

Vandali per Marcellinum in Sicilia cæsi effugantur ex ea.

Ægidius moritur, alii dicunt insidiis, alii venæ

deceptus. Quo desistente, mox Gothi regiones invadunt quas Romano nomini tuebatur.

Suevi Conimbricam dolose ingressi, familiam nobilem Cantabri spoliant, et captivam abducunt matrem cum filiis.

Legati eodem anno duabus vicibus a rege Suevorum mittuntur ad regem Theudericum, ad quem et Arboarius proficiscitur evocatus.

[VIII. III.] Reversi legati Suevorum obiisse nuntiant Severum imperii sui anno quarto, qui supra remittuntur ad Conimbricam.

Ajax natione Galata, effectus apostata et senior Arianus, inter Suevos regis sui auxilio hostis catholicæ fidei et divinæ Trinitatis emergit. Ad Gallicanam Gothorum habitationem hoc pestiferum inimici hominis virus advectum.

Suevi adversum Aunonensem sæviunt plebem: qua de causa legati a Theudericum ad Remismundum mittuntur incassum, spretique ab eo mox redeunt.

De Constantinopoli a Leone augusto Anthemius frater Procopii cum Marcellino, aliisque comitibus viris electis, et cum ingenti multitudine exercitus copiosi, ad Italiam Deo ordinante directus ascendit.

Romanorum XLVI, ANTHEMIUS octavo milliario de Roma Augustus appellatur, anno Leonis imperii octavo, mense Augusto.

IX. I. Expeditio ad Africam adversus Wandalos ordinata metabularum commutatione et navigationis inopportunitate revocatur.

Per Theudericum Salla legatus mittitur ad Remismundum regem Suevorum, qui reversus ad Gallias eum a fratre suo Eurico [*In ms.* Euerico] reperit interfectum.

Euricus pari scelere quo frater, succedit in regnum: qui honore proventus et crimine, legatos ad regem dirigit Suevorum, quibus sine mora a Remismundo remissis, ejusdem regis legati ad imperatorem, alii ad Wandalos, alii diriguntur ad Gothos.

De Aunonensi plebe cui Suevorum adversabatur hostilitas, Opilio cum viris secum a rege profectis, et cum aliquantibus qui cum ipso missi fuerant, revertitur.

Gothi qui ad Wandalos missi fuerant, supra dictæ expeditionis rumore perterriti revertuntur in celeri: pariter et Suevi, qui post legatos, more solito per diversa loca in prædam dispersi fuerant, revocantur: sed paucis post mensibus ipse rex Suevorum ad Lusitaniam transit.

II. (*Olymp.* cccxii.) Conimbrica in pace decepta diripitur: domus destruantur cum aliqua parte muro-

rum, habitatoribusque captis atque dispersis, et regio desolatur et civitas.

Legati de Gothico reversi portenta, in Galliis visa aliquanta, in conspectu. . . . similem ipsi de continuo paruisse solem alium visum solis occasu. Congregatis etiam quodam die concilii sui Gothis, tela quæ habebant in manibus a parte ferri vel acie, alia viridi, alia roseo, alia croceo, alia nigro colore naturalem ferri speciem aliquamdiu non habuisse mutata. Medio Tolosæ civitatis hisdem diebus e terra sanguinem erupisse, totoque diei fluxisse curriculo.

III. Legatorum Suevorum reditum aliquanta Gothorum manus insequens Emeritam petit.

Ulyxippona a Suevis occupatur, cive suo qui illic præerat, tradente Lusidio. Hac re cognita Gothi qui venerant, invadunt et Suevos deprædantur, pariter et Romanos ipsis in Lusitaniam regionibus servientes.

Legati qui ad imperatorem missi fuerant, redeunt, nuntiantes sub præsentia sui magnum valde exercitum cum tribus ducibus lectis adversum Wandalos a Leone imperatore descendisse, directo Marcellino pariter cum manu magna eidem per imperatorem Anthemium sociata. Rechimerum generum Anthemii imperatoris, et patricium factum: Asparem degradatum ad privatam vitam, filium ejus occisum, adversum Romanum imperium, sicut detectique sunt, Wandalis consulentes.

Hilaro defuncto sex sacerdotii sui annis expletis, XLV Romanæ Ecclesiæ SIMPLICIUS episcopus ordinatur.

Aunonenses pacem cum rege faciunt Suevorum, qui et Lusitaniam et conventus Asturicensis quædam loca prædantes invadunt.

Gothi circa eundem conventum pari hostilitate desæviunt, partes etiam Lusitaniam deprædantur.

Lusidius per Remismundum cum suis hominibus Suevis ad imperatorem in legatione dirigitur.

Durissimus extra solitum hoc eodem tempore annus hiberni, veris, ætatis, autumnus in aeris, et omnium fructuum permutatione diffunditur.

Signa etiam aliquanta et prodigia in locis Gallæciæ pervidentur. In flumine Minio, de municipio Lais milliario ferme quinto, capiuntur pisces quatuor novi visu et specie, sicut retulere qui cæperant Christiani et religiosi, Hebræis et Græcis litteris, Latinis autem ærarum numeris insigniti, ita cccclxv anni circulum continentes, pari mensium intervallo. Haud procul de supra dicto municipio in speciem lenticulæ viridissimorum ut herba quædam forma granorum plena amaritudine defluxit e cælo, et multa alia ostenta quæ memorare prolixum est.

